

Forandring i den Tilstand, som har bestaaet siden 1848, hvorefter Dyrkningen til de høiere Gager skete facultetsviis. Dette maa jeg ansee for at være i høj Grad vigtigt, og det er jo ogsaa anerkjendt af dem, der have havt Ordet, at det i enhver Henseende maa ansees uønskeligt, at disse Embedsmænd i Henseende til Gageforhøielsen blive bragte ind under det samme System, som er blevet fulgt her i Rigsdagen med Hensyn til de Embedsmænd, hvis Gager her ere blevne bestemte. Hvad angaaer Maaden, hvorpaa Gageforhøielsen efter Forslaget skal finde Sted, saa er det udtaalt saavel af Rigsdagsmanden for Holbek Amts 2den Valgkreds som af den første ærede Taler, at det maatte billiges, at man havde fulgt den Vej at ansætte et vist Beløb af Gagen i Byg. Dette er skeet, fordi der i dette Forhold er aldeles særegne Grunde, som tale herfor. Men jeg kan ikke finde rettere, end at den Vej, der med Hensyn hertil er fulgt i Lovforslaget, maa ansees for uønskeligere end den, som blev antaget af den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgkreds. Naar der fra hans Side er yttret, at Forhøielserne vilde være for betydelige, navnlig for Begyndergesagerne — han nævnte 30 pCt., hvad jo dog kun gjælder om de mindste Gagebeløb — saa maa jeg bemærke, at dette dog neppe i Virkeligheden kan siges.

Naar man erindrer, hvor uønskeligt det er at skaffe Universitetet saadanne Kræfter, som maae ansees uønskelige for det, og naar man erindrer den Trang, der er for dygtige Kræfter, og den Leilighed, der er til at drages ind i andre Retninger, saa vil en Gage, som efter al Sandsynlighed først kan opnaaes, naar den Paagjældende allerede er i en Alder af mellem 30—40 Aar, og som dog neppe vil være høiere end mellem 16—1800 Rd., ingenlunde kunne siges at være for høj. Gives der, som foreslaaet, et forholdsviis betydeligere Tillæg strax ved Indtrædelsen i et Professorat, saa kan det vel see ud som noget Betydeligt, men det hidrører fra, hvad jeg haaber vil blive indrømmet, at netop de begyndende Gager for Universitetslærerne have været ganske urimelig smaa; der trænges derfor netop ved Begyndergesagerne til en betydeligere Forhøielse, og

selv om man maatte tænke sig Bygprisen at gaae op til 6 eller om det var til 7 Rd., selv om der skulde vise sig saa særdeles høie Priser paa Bygget, og at den altsaa, der indtraadte som normeret Professor ved Københavns Universitet, tiltraadte med en Gage af 16—1800 Rd., saa forekommer det mig dog ikke, at en saadan Gage enten i og for sig eller sammenligningsviis kan kaldes for høj. Jeg skulde derfor ønske, at den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgkreds, der i det Hele vilde yde sin Bistand til, at Loven kunde komme igjennem, nærmere vilde overveje, om det dog ikke ogsaa var rettest, ligesom det jo utvivlsomt maa betragtes som det Simpleste, at Forslaget angaaende Bygtillægget bliver fastholdt, saaledes som det findes i Loven.

Grundtoig: Jeg kan ikke Andet end give den høitærede Minister Ret i, at naar ellers Indretningen ved Universitetet og Besættelsen af Lærerposterne der, hvad jo maa forudsættes, ere omtrent, som de bør være, kan det slet ikke agtes at være for Meget, naar en Professor kommer til at begynde med 1200 Rd. og 90 Edr. Byg. Jeg troer, at den høitærede Minister vilde have gjort dette endnu klarere, dersom han havde nævnt, hvad han nok ikke gjorde, Lectorerne, som jo maae lønnes i Forhold derafter, og som nu have begyndt med 800 Rd., hvortil de visstelig kunne behøve et Tillæg af 25 Edr. Byg. Jeg skal saameget mere nævne disse Lectorer, i Særdeleshed de ved det philosophiske Facultet, som vi nemmest deraf kunne see, at der i det Hele taget ved Professorerne og allerkjærest i det philosophiske Facultet er Noget, der trænger høilig til Forbedring. Her blev igaar talt Meget om de Forberedelser, der hørte til en heel Deel Statsembeder og til de fleste Statsembeder og som vare af en saa bekostelig Natur, at dertil ogsaa maatte tages Hensyn ved Bestemmelsen af Lønningerne. Den høitærede Indenrigsminister besvarede de Indvendinger, der fra flere Sider bleve fremsatte mod de Grundsætninger, der i Almindelighed ere blevne gjort gjældende ved Lønningsforhøielser af Finantskassen, og den høitærede Minister kan vistnok tænke, at ogsaa jeg maatte erkjende og forsaavidt prise den